

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce:

M. H. H.

státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.

sídlem Kovářská 939/4, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2022, č. j. OAM-466/LE-BA02-HA08-2019, o udělení mezinárodní ochrany,

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany, přičemž má za to, že splňuje podmínky pro udělení ochrany minimálně ve formě doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu, protože v případě návratu do země původu by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy v podobě nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání. Žalobce konstatoval, že jeho hlavním důvodem pro opuštění země byly obavy ze skupiny věřitelů, kteří jej mohou zbít nebo zabít a kteří vyhrožovali nejen jemu, ale také jeho rodině. Žalovaný však nesprávně vyhodnotil, že žalobci pronásledování, resp. vážná újma v zemi původu nehrozí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil závěr, že z dostupných zpráv o zemi původu vyplývá, že měl k dispozici určité prostředky nápravy, které mohl využít k ochraně svých práv. Žalobce namítal, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí skutkové závěry v tom ohledu, zda by se jeho právům vůbec mohlo dostat efektivní ochrany ze strany příslušných státních orgánů. Žalovaný si neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle žalobce je posouzení žalovaného v tomto ohledu zcela formální a naprosto nedostatečné, není individualizované a neodpovídá požadavkům vyplývajícím z judikatury Nejvyššího správního soudu, kterou v žalobě označil. V případě tvrzeného pronásledování či hrozby vážné újmy ze strany soukromých osob je hodnocení otázky dostupnosti vnitřní ochrany stěžejní. Žalovaný však na řádné zjištění skutkového stavu v tomto směru rezignoval. Z těchto důvodů považuje napadené rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky hrozící vážné újmy a faktické dostupnosti vnitřní ochrany před vážnou újmou za nepřezkoumatelné a nezákonné. V daných souvislostech žalobce citoval z judikatury Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zopakoval, že žalobce ani nikdy azylově relevantní potíže ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu neuvedl. Žalovaný poukázal na skutečnost, že dle tvrzení žalobce negativní jednání ze strany věřitelů vůči jeho osobě dosud nenastalo a žalobce se neobrátil na domovské orgány se žádostí o pomoc, namísto toho se skrýval v Hanoji a legálně vycestoval ze země. Navíc z informací o zemi původu vyplývá, že ve Vietnamu existují možnosti, které žalobce při ochraně svých práv může využít. Skutečnost, že v zemi původu existují problémy (korupce), ještě nedokládá, že

by žalobce byl pronásledován či že by mu takové pronásledování či vážná újma hrozily. Žalovaný dovodil, že pokud by se žalobce po návratu do vlasti případně cítil ohrožen, může se obrátit na příslušné domovské státní orgány. Žalovaný vyjádřil názor, že žalobce miní svou žádostí především legalizovat svůj pobyt na českém území, kde hodlá zůstat a najít si zde zaměstnání, což však nelze považovat za azylově relevantní důvod. Posouzení žalobceva případu je tak zcela v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalovaný rovněž citoval z relevantní judikatury.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť na výzvu soudu k postupu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. se žalobce ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 5. 11. 2019 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 7. 11. 2019 žalobce uvedl, že z vlasti vycestoval v říjnu roku 2019. Chtěl by v České republice zůstat a najít si práci, stát se azylantem. Potom by dostal doklady, aby zde mohl pobývat a pracovat tady. Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že má strach kvůli svým dluhům. Skupina lidí, od kterých si půjčil peníze, vyhrožovala jeho rodině, a tak se bál. Jemu osobně nevyhrožovali, vyhrožovali jeho rodině. Skrýval se, protože nemá podmínky, aby dluh splatil. Dále žalobce uvedl, že se nechce vrátit do Vietnamu, protože se bojí té skupiny lidí. Pokud jim nevrátí peníze, tak jej zbijí nebo zabijí. Na dotaz správního orgánu, zda se obrátil na policii nebo jinou instituci se žádostí o pomoc, uvedl, že nikoliv. Nemá podmínky, aby se mohl obrátit na policii, to znamená, že nemá peníze na advokáta ani pro policii. Na dotaz správního orgánu, proč by měl mít peníze, aby se mohl obrátit na policii, žalobce uvedl, že neví. Co se týče dalších skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
7. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu o dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 31. 5. 2019 a Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi Vietnam ze dne 28. 1. 2019.
8. Součástí spisového materiálu je také rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie ze dne 30. 10. 2019, č. j. KRPU-192271-19/ČJ-2019-040022-RBK-ZZ, jímž byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že žalobce při pohovoru dne 30. 10. 2019, za přítomnosti tlumočníka do jazyka vietnamského, mimo jiné uvedl, že do Evropy vycestoval poprvé a v minulosti nikdy nežádal o azyl a nemá v úmyslu o něj požádat. V současné době je zcela bez prostředků a rád by se vrátil zpět do Vietnamu.

9. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobci byla dána možnost v průběhu celého správního řízení seznámit se s výše uvedenými podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést další skutečnosti nebo nové informace. Žalobce této možnosti nevyužil.
10. Tvrdil-li žalobce, že se důvodně obává vycestování do své vlasti, neboť má dluh u tamějších věřitelů a jeho rodině bylo kvůli tomu vyhrožováno, pak se nejedná o azylově relevantní důvod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, a ani o azylově relevantní důvod dle § 12 písm. b) zákona o azylu, podle něhož se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2003-43, č. j. 5 Azs 3/2003-54. Potíže se soukromými osobami ve státě původu spočívající např. ve vyhrožování či vydírání, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu, ani je nelze považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmu lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57). Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky ve Vietnamu fungují a jsou úspěšné v udržování veřejného pořádku. Krajský soud považuje žalovaným shromážděné podklady pro vyhodnocení bezpečnostní situace ve Vietnamu za dostatečné a přiměřeně aktuální. Skutečnost, že existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u případných problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod. Skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o udělení azylu vylíčil, neukazuje na odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině, a ani neodůvodňuje udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť nedosahuje hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Pouhá nedůvěra občana ve státní instituce zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 7/2004-37). Soud se zcela ztotožňuje s právními názory žalovaného, a proto odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

11. Z průběžných sdělení žalobce ve správním řízení a před orgánem cizinecké policie vyplývá, že žalobce by si chtěl v České republice nelézt práci a že původně neměl v úmyslu žádat o mezinárodní ochranu. Žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až v době, kdy byl zajištěn a kdy bylo zahájeno řízení o jeho správním vyhoštění, tedy v době, kdy mu reálně hrozilo nucené opuštění země. V tomto ohledu se krajský soud ztotožňuje se žalovaným a konstatuje, že snaha o legalizaci pobytu na území České republiky nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 442/2005-43, č. j. 7 Azs 234/2005-48).
12. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. 4. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně